

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1375/2022

22.12.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Жарка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 160/21 од 17.05.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 629/22 од 29.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Жарка Станисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 160/21 од 17.05.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 629/22 од 29.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 160/21 од 17.05.2022. године, окривљене АА и ББ, оглашене су кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 33. КЗ, па је окривљена АА осуђена на казну затвора у трајању од седам месеци, за коју је одређено да ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, на тај начин што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз упозорење да уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да се остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, док је окривљена ББ осуђена на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом окривљене су обавезане да плате суду на име паушала износе од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка о чијој висини ће

суд одлучити посебним решењем, а оштећена је, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 629/22 од 29.09.2022. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Алексинцу и преиначена је пресуда Основног суда у Алексинцу К 160/21 од 17.05.2022. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљену АА због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 33. КЗ, за које је наведеном пресудом оглашена кривом, осудио на казну затвора у трајању од једне године и одредио да се иста има извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, на тај начин што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз упозорење да уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да се остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, а окривљену ББ због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 33. КЗ, за које је наведеном пресудом оглашена кривом, осудио на казну затвора у трајању од две године и два месеца, док су жалбе бранилаца окривљених АА и ББ и жалба Основног јавног тужиоца у Алексинцу у осталом делу, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Жарко Станисављевић, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и преиначи побијане правноснажне пресуде, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП бранилац окривљене АА истиче да се правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, те у том смислу као незаконити доказ означава записник о препознавању лица МУП - Дирекција полиције, ПУ у Нишу, ПС Алексинац број Ку 1212/2019 од 25.04.2019. године.

У поднетом захтеву, бранилац наводи да доказна радња препознавања лица, као и записник састављен поводом наведене доказне радње са пратећом документацијом није законит доказ, с обзиром да је чланом 90. став 3. ЗКП прописана процедура како се врши препознавање, а када се препознавање лица врши посредством фотографије, обавезан услов је да је лице или предмет недоступан. У наведеном записнику није констатован разлог због кога је окривљена у том тренутку била недоступна органима

гоњења, јер је имала пријављену адресу становања у ... и уредно се одазивала позивима суда, односно окривљена није била у бекству нити је била недоступна органима поступка у моменту сачињавања спорног записника о препознавању. Поред тога, бранилац наводи да нема доказа да је ОЈТ Алексинац био присутан у просторијама ПУ Алексинац када је оштећена препознала окривљену на фотографијама, што указује да је наведена радња спроведена незаконито и неправилно.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

У списима предмета се налази записник о препознавању лица сачињен у МУП-Дирекција полиције, ПУ у Нишу, ПС Алексинац, под бројем Ку 1212/19 од 25.04.2019. године, у коме је наведено да је доказна радња препознавање лица – окривљених АА и ББ, од стране, сведока - оштећене ВВ, обављена дана 25.04.2019. године, у просторијама ПС Алексинац, да су сведоку показане фотографије њој непознатих лица, чије су основне особине сличне онима које је претходно описала, па јој је наведеном приликом показано седам фотографија различитих лица, сличног годишта. Овој доказној радњи извршеној у просторијама ПУ Ниш ПС Алексинац присуствовали су заменик јавног тужиоца, полицијски службеник и сведок – оштећена ВВ, што је све констатовано на записник о препознавању. Конкретно, сведок је прво описала, а потом са сигурношћу од 100% препознала окривљене АА и ББ, као извршиоце предметног кривичног дела. Наведни записници су потписани од заменика јавног тужиоца, сведока препознавања и полицијског службеника ПС Алексинац.

Одредбом члана 100. став 1. ЗКП која се односи на препознавање лица или предмета, прописно је да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. тог законика. Ставом три истог члана је прописано да се у предистражном поступку и истрази, препознавање лица обавља у присуству јавног тужиоца.

Одредбом члана 90. став 1. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показаће му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су основне особине сличне онима какве је описао. Ставом три истог члана је прописано да ако лице или предмет из става 1. нису доступни, окривљеном се може показати фотографија тог лица или предмета заједно са другим фотографијама њему непознатих лица или предмета чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Према томе, препознавање лица од стране сведока предвиђено је као посебна доказна радња у смислу одредбе члана 100. ЗКП и, пошто је препознавање у формалном смислу задовољило све услове које предвиђа одреба члана 100. ЗКП и члана 90. став 3. ЗКП, односно извршено је на основу фотографија, оно јесте законит доказ. Супротни наводи браниоца, да је окривљена била доступна у том тренутку, представљају његов лични закључак који не чини записник о препознавању незаконитим доказом.

Обзиром да је доказна радња препознавање лица у МУП Полицијској управи Ниш ПС Алексинац под бројем Ку 1212/2019 од 25.04.2019. године, обављена у складу

са одредбама Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Жарка Станисављевића, оценио неоснованим, у погледу повреде одредбе члана 438. став 2. тач. 1) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљене истиче да је оштећена била унапред упозната са фотографијама окривљене, да је била склона манипулацијама, јер је на њену штету извршено кривично дело, да окривљена има рођену сестру ГГ која јако личи на окривљену, те доводи у сумњу закључке нижестепених судова у погледу чињеница ко је извршилац кривичног дела, као и у погледу доказа и њихове оцене, те у том смислу наводи и налаз и мишљење судског вештака економске струке и изводи сопствене закључке из наведеног доказа. Међутим, полемисујући са чињеничним стањем утврђеним у побијаним правноснажним пресудама и изношењем оцене доказа и закључака, који су супротни оцени, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, бранилац заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП. Врховни касациони суд се није упуштао у оцену изнетих навода јер повреда закона из члана 440. ЗКП, није повреда прописана у члану 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Жарка Станисављевића, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић